

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.029/2021/9. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

pártfogó ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1. (cím3)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes 11. sorszám alatt

A per tárgya:

fizetési felszólítás

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

31.M.70.093/2020/9. számú ítélete

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének másodfokú eljárásban felmerült díja az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az előzetes egyeztetést követően 2020. április 30. napján megkötött munkaszerződés alapján 2020. május 2. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperes cégnél tehergépkocsi-vezető munkakörben, havi bruttó alapbére 170.000 forint volt. Heti 40 órás munkaidőben dolgozott azzal, hogy a munkáltató az adott év február 1. napjától kezdődően három havi munkaidő-keretet alkalmazott. A szerződésben próbaidőt nem kötöttek ki a felek.

- [2] A felperes első fuvarfeladatára 2020. május 2. napján, szombaton indult Hollandiába az alperesnél dolgozó gyermekével együtt. A hazafelé úton 2020. május 6. napján SMS-t küldött az alperesnek azzal a tartalommal, hogy a továbbiakban nem kíván az alkalmazásában állni. A telephelyre érve az azonnali hatályú felmondását átnyújtotta írásban az alperes ügyintézőjének, próbaidőre hivatkozással indokolás nélkül.
- [3] Az alperes a 2020. május 26. napján kelt fizetési felszólítással 170.000 forint megfizetésére szólította fel a felperest a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 84. § (1) bekezdése alapján azzal az indokkal, hogy a munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg.
- [4] A felperes keresetében a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezését kérte, mivel véleménye szerint a felmondása jogszerű volt. Az alperes megszegte a megállapodást, amikor az importáru lerakására utasította, a megbeszéltek ellenére hétvégén kellett fuvarfeladatot végeznie, továbbá nem megfelelően szervizelt gépjárművet bocsátott a rendelkezésére, és nem engedte, hogy útközben bárhol tankoljon.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a felperes azonnali hatályú felmondása jogellenes volt, mert az indokokat nem tartalmazta annak ellenére, hogy tájékoztatta őt a felmondás szabályairól, és az indoklás utóbb nem pótolható. Érdemében úgy nyilatkozott, hogy a felperes munkarendje nem zárta ki a hétvégi munkavégzést, a járat lerakása is a munkaköri kötelezettségei közé tartozott, és vitatta a felperes munkaszervezésre vonatkozó kifogásait.
- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta, és elutasította, valamint kötelezte őt az alperes javára 80.000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére. Ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy az Mt. 45. § (1) és (5) bekezdése értelmében a próbaidő kikötése nem kötelező, az a munkaszerződés eshetőleges tartalmi eleme. Az Mt. 64. § (1) és (2) bekezdése alapján a felmondásból a megszüntetés okának világosan ki kell tűnnie, annak valóságosnak és okszerűnek kell lennie. Az Mt. 79. § (1) bekezdés a) pontja ad lehetőséget arra, hogy a próbaidő alatt indoklás nélkül azonnali hatályú felmondással éljen a fél. Mivel jelen esetben a felperes munkaszerződése próbaidő kikötését nem tartalmazta, így a felmondását köteles lett volna írásban megindokolni. Nem fogadta el azt a kifogást, hogy tapasztalata szerint Magyarországon és Európában mindenhol próbaidőt kötnek ki, és a munkaszerződést nem olvasta el. Rámutatott arra, hogy a felperes önhibájából került abba a helyzetbe, hogy a próbaidő kikötésének hiányáról nem tudott. Minderre tekintettel az Mt. 84. § (1) bekezdése alapján a felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összeget meg kell fizetnie. A fizetési felszólítás hatályon kívül helyezésére tehát nem látott jogalapot.
- [7] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereseti kérelmének teljesítése, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. Előadta, hogy a szóbeli egyeztetéssel szemben kötelezte őt az alperes olyan munka végzésére, amelyet vállalni nem kívánt, ezért döntött az azonnali hatályú felmondás mellett, annak indokait az elsőfokú eljárásban kifejtette. Abban a téves feltevésben volt, hogy próbaidőt kötöttek ki, így az azonnali hatályú felmondást nem indokolta írásban, csak szóban. Amikor felhívták arra, hogy a nyilatkozatát írásban tegye meg, nem közölték vele, hogy írásban kell indokolnia a felmondását. Úgy ítélte meg ezért, hogy az alperes visszaélt az előfölnyével, és nem tartotta be az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésében írt kötelezettségeit. Eljárási szabálysértésként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság indítványa ellenére nem hallgatta meg a tanúként bejelentett gyermekét, és a bizonyítási indítvány mellőzését sem indokolta.
- [8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [9] A fellebbezés nem alapos.

- [10] Előjáróban rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az Mt. 287. § (1) bekezdés d) pontjában írt harmincnapos keresetindítási határidő megtartását, ezért a másodfokú eljárásban beszerezte a fizetési felszólítás tértivevényét. E szerint a fizetési felszólítást felperesnek kézbesítette a posta 2020. május 28. napján, amelyhez képest a 2020. július 23. napján előterjesztett kereset elkésztettné minősülne szabályszerű kézbesítés esetén. A felperes előadása szerint a fizetési felszólítást nem ő vette át, az otthon várta, amikor hazaérkezett külföldről 2020. július 20. napján. A tértivevényen átvevőként nyomtatott nagybetűvel felperes1 név került feltüntetésre, de az átvevő aláírása azon nem szerepel, így a kézbesítés nem tekinthető szabályszerűnek, mert nem felel meg a postai szolgáltatások nyújtásának és a hivatalos iratokkal kapcsolatos postai szolgáltatás részletes szabályairól, valamint a postai szolgáltatók általános szerződési feltételeiről és a postai szolgáltatásból kizárt vagy feltételes szállítható küldeményekről szóló 335/2012. (XII. 4.) Kormányrendelet 22.§ (5) bekezdés a) pontjában írtaknak. A postai kézbesítés szabályszerűtlensége miatt a fizetési felszólítás elleni keresetlevelet határidőben érkezettnek kellett ezért tekinteni.
- [11] A jogvita érdemét tekintve a másodfokú bíróság megállapította, hogy helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a felperes alaptalan keresetét elutasította. Nem vitatható tény, hogy a 2020. április 30. napján megkötött munkaszerződésben a felek próbaidőt nem kötöttek ki. A felperes az elsőfokú eljárás során a tárgyaláson történt meghallgatásán úgy nyilatkozott: „én nem kérdeztem meg, hogy van-e próbaidő, mert természetesnek vettem, hogy beleírják a szerződésbe, erre külön nem tértünk ki. A fiammal együtt kötöttük a munkaszerződést...őt is kérdeztem erről, hogy emlékszik-e, hogy a próbaidő szóba került volna, de ő sem tudott visszaemlékezni.” Elismerte továbbá, hogy a munkaszerződést nem olvasta el, így nem tudatosult benne, hogy a számára fontos feltételt, a próbaidőt nem foglalták bele. Erre a körülményre az alperes alkalmazottai utóbb hívták fel a figyelmét (Szekszárdi Törvényszék 31.M.70.093/2020/9. számú jegyzőkönyv). Figyelmetlensége azonban a saját mulasztása, annak következményei nem háríthatók az alperesre.
- [12] Ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, az Mt. 79. § (1) bekezdés a) pontja alapján a próbaidő alatt lett volna lehetőség indoklás nélküli azonnali hatályú felmondás közlésére. Próbaidő kikötése nélkül viszont az azonnali hatályú felmondást indokolni kellett volna olyan módon, hogy annak oka világosan kitűnjön, az valóságos és okszerű legyen az Mt. 64. § (1) és (2) bekezdése szerint. Mivel a felperes az azonnali hatályú felmondását írásban kétségkívül nem indokolta, az nem felelt meg az Mt. idézett rendelkezéseinek, azaz jogszerűtlen volt. Itt utal arra a másodfokú bíróság, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint az azonnali hatályú felmondás indokolását utóbb nem lehet pótolni, sem szóban vagy írásban kiegészíteni (MK 95. számú állásfoglalás III. pont). A felmondás okának érdemi vizsgálata ebből következően szükségtelen.
- [13] A felperes a fellebbezésében új hivatkozásként jelölte meg az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdését: az adott helyzetben általában elvárható, valamint a jóhiszeműség és tisztesség elvének megfelelő magatartás követelményét. Előadása szerint az alperes nem tájékoztatta őt arról, hogy az írásba foglalt azonnali hatályú felmondását indokolni is köteles, annak ellenére, hogy az írásbeliség követelményére ezt megelőzően az ügyintézők felhívták a figyelmét. Az indoklás hiányával így csak az azonnali hatályú felmondás benyújtását követően szembesítették.
- [14] A felperesnek ez – a Pp. 7. § (1) bekezdés 12.a.) pontja szerinti keresetváltoztatásnak minősülő – új tények állításán alapuló jogszabályi hivatkozása az elsőfokú eljárás során nem merült fel: sem a perfelvétel lezárását megelőzően, sem azt követően a tárgyalás berekesztéséig. Első ízben a fellebbezésében hivatkozott erre. A fellebbezésében írtakból és a tárgyalási jegyzőkönyvből foglalt nyilatkozatából egyértelmű, hogy már az azonnali hatályú

felmondás írásbeli átadásakor, 2020. május 6. napján felhívták a figyelmét az alperes ügyintézői az indokolás hiányára, azaz ez nem olyan új tény, körülmény számára, amelyre történő hivatkozást a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 373. § (2)-(5) bekezdései megengednék. Ezért a másodfokú bíróság a felperes ilyen irányú keresetváltogatását az Mf.I.30.029/2021/8. számú végzésével elutasította a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján, így az új tényállítás az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdései szerint megjelölt megsértett joggal együtt a másodfokú eljárásban már nem volt figyelembe vehető.

- [15] A fentiek szerint jogellenes azonnali hatályú felmondás jogkövetkezménye az Mt. 84. § (1) bekezdése értelmében a felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összeg munkáltató javára történő megfizetése. A felperes esetében a felmondási idő 30 nap [Mt. 69. § (1) bekezdése], így egy havi távolléti díját köteles megfizetni az alperesnek, amely a munkaszerződés alapján bruttó 170.000 forint. Az alperes fizetési felszólítása tehát jogszerűtlen követelést nem tartalmazott, megfelelt az Mt. 285. § (2) bekezdésének, a hatályon kívül helyezésére nem volt jogalap, helyesen utasította el ezért a keresetet az elsőfokú bíróság.
- [16] A felperes már a keresetlevelében indítványozta a fia, tanúl tanúkenti meghallgatását arra a körülményre, hogy az azonnali hatályú felmondásra milyen okból került sor. Az elsőfokú bíróság valóban elmulasztotta a bizonyítási indítvány mellőzését megindokolni, azonban ez nem olyan eljárási szabálysértés, amely okot adna az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésére. A másodfokú bíróság sem találta szükségesnek és indokoltnak a tanú meghallgatását, hiszen az azonnali hatályú felmondás indokai, azok írásba foglalása hiányában, jelentőséggel nem bírnak.
- [17] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján érdemében felülbírált, és azt a (2) bekezdés szerint helybenhagyta.
- [18] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére köteles a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében. A pártfogó ügyvédet azonban a másodfokú eljárásra a Jst. 11/A. § alapján a Tolna Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály Igazságügyi Osztály a felperes részére úgy rendelte ki, hogy a pártfogó ügyvéd őt terhelő díját az állam átvállalja. Ezért a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (3) bekezdésére figyelemmel azt állapította meg, hogy a felperes pervesztessége folytán a pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díja az állam terhén marad a le nem rótt fellebbezési illetékekkel együtt, mivel a felperes a Pp. 525. § (1) bekezdése szerint munkavállalói költségkedvezményben részesült [Pp. 102. § (6) bekezdés]. Az alperest a másodfokú eljárásban jogi képviselő nem képviselte, fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, költségeiről tehát a másodfokú bíróságnak rendelkezni nem kellett.
- [19] A másodfokú bíróság az ítéletét tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint.

Pécs, 2021. július 14.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró

